

Dobrá smrt

Blog IDNES 8. 8. 2007

Touha po takzvané „dobré smrti“ doprovází lidstvo od nepaměti. Tuto touhu nádherně vyjádřil ve své Knize hodinek Reiner Maria Rilke: „Ó Pane, každému dej, umře-li, smrt, ve které je celý život, smrt i se vši láskou, smyslem, svízeli.“ Rilke zde hovoří o touze, kterou by měl lékař při setkání s umírajícím člověkem chápat jako nejvyšší výzvu: zajistit, aby každý člověk zemřel individuálně – tak, jak je pro něj nejlepší.

Lékařská povinnost chránit život je spjata s povinnou péčí a s otázkou cíle terapeutických úkonů lékařů, konkrétně tedy zachování a prodlužování života nebo ulehčení utrpení a doprovázení nemocného při umírání. Své jednání si musí lékař zodpovědět před sebou samým i před pacientem.

Každý umírající člověk má právo na rozsáhlou paliativní, pečovatelskou a lékařskou péči a lidskou podporu, i ze strany svých blízkých a duchovních. Tato péče o umírající patří k základním úkolům práce se smrtelně nemocnými pacienty. V této oblasti je velmi významné zřizování hospiců a ambulantních služeb i finanční a faktická podpora příbuzných. Zároveň je nezbytně nutné trvat na výrazném zkvalitnění léčby či tlumení bolesti a klást důraz na schopnost lékařů a ošetřujícího personálu hovořit s nemocnými. K tomuto účelu však potřebují dostatek času a prostoru, aby se takovýmto pacientům mohli věnovat. V tomto duchu je paliativní medicína chápána jako „přiměřená lékařská péče o pacienty s chorobami v pokročilém a nezvratně se zhoršujícím stadiu, u nichž se péče soustřeďuje na kvalitu života ...“. Nevyléčitelně nemocní mohou až do poslední chvíle mít pocit, že stojí za to žít, ovšem „pokud se jim dostane profesionální péče, ostatní se jim budou věnovat a oni nezůstanou sami“. Právě takovýto přístup vnímají pacienti jako součást důstojného umírání.

Myslím že vysoké schvalování asistované smrti je spíše nedostatek a neznalost možné kvalitativní péče a to nejen pro smrtelně nemocné pacienty. Vždyť již od narození směřujeme a blížíme se každým dnem k smrti a smrt je pouze náš vstup do věčnosti. Velice výstižně pojmenovaly rozlučovací místnost v litoměřickém hospizu jako "porodnici pro věčnost"

Otokar Löbl

Česko-německá společnost pro paliativní medicínu

www.dtg-palliativmedizin.de

Frankfurt am Main